

Miniatūras žanrs

Iepazīsties ar informāciju par miniatūras žanru!

Vārds “miniatūra” cēlies no itāļu vārda ‘*miniatura*’.

Literatūrā miniatūra ir neliels prozas vai dramatisks sacerējums ar pārdomu raksturu.

Jēdziens “miniatūra” literatūrā pārņemts no glezniecības.

Miniatūrai raksturīgs:

- stila lakonisms jeb koncentrētība, īsums, kodolīgums;
- formas virtuozitāte jeb mākslinieciska izcilība;
- saturisks dziļums.

(Letonika.lv)

“Latviešu konversācijas vārdnīcā” miniatūra definēta kā neliela apjoma sacerējums. Miniatūras nav dzejoļi vai dzejoļi prozā. Miniatūra ir pilnīgi izveidots episks jeb vēstījumam raksturīgs vai dramatisks darbs ar atrisinātu sižetu.

“Latvijas Padomju enciklopēdijā” miniatūra definēta kā “daiļdarbs, kam ir pārdomu raksturs un spēcīga poētiski emocionāla nokrāsa”.

Savukārt Vitolds Valeinis grāmatā “Ievads literatūrzinātnē” rakstījis: “Miniatūra ir neliels tēlojums ar pārdomu raksturu.”

Arī jaunākajā “Latviešu literatūras vēsturē” jēdzieni “miniatūra” un “tēlojums” lietoti kā sinonīmi. Jēdzieni “miniatūra” un “tēlojums” ir lietoti arī rakstā par J. Sudrabkalna grāmatu “Viena bezdelīga lido”. “Latviešu literatūras vēstures” autori atzīst, ka “miniatūra” šajā laikā ir jauns žanrs.

Arī literatūrzinātniece Dzidra Vārdaune miniatūru definē kā “tēlojumu ar spilgti iezīmētu pārdomu raksturu”.

Literatūrzinātniece Janīna Kursīte “Dzejas vārdnīcā” pie miniatūrām pieskaita kā prozas, tā dzejas darbus. Pēc Janīnas Kursītes domām, miniatūrām raksturīgs “stila lakonisms, formas virtuozitāte un saturisks dziļums”.

(K. Vērdiņš. “Dzejproza”)